

- 2) пришвидшити процес інвентаризації та залучити до сплати ті землі, з яких до цього плата не стягувалася;
- 3) перегляд пільг щодо даного податку. Їх необхідно встановлювати у відповідності до об'єкта, а не платника податку на землю;
- 4) Зменшення тіньових операцій у даному секторі;
- 5) Розширення бази земельних кадастрів.

Отже, при адмініструванні земельного податку необхідно зменшити фіскальне навантаження на користувачів землі, але при цьому фіскальна політика держави повинна бути спрямованою та опиратися на постійне посилення податкового тиску. Прийнятним може бути використання зарубіжного досвіду, а саме: “єдиний податок” на земельну ділянку та розташовані на ній об'єкти, що сприятиме залученню додаткових інвестицій та зростанню ділової активності, а також до зростання чистої ринкової вартості земель. Вирішення запропонованих вище завдань в свою чергу дозволить: створити надійну законодавчу базу в сфері адміністрування земельного податку, дозволить впорядкувати пільги щодо даного податку, а це дасть змогу отримати додаткові поступлення до бюджету і сприятиме його збалансованості.

Список літератури:

1. Голян В. А. Земельне оподаткування у сучасних умовах: інституційно-нальні бар'єри та нові пріоритети / В. А. Голян // Агросвіт. Економіка АПК. – 2008. – № 7. – С. 5-10.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>
3. Земельний кодекс України від 25.06.1991 р. № 1251-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/>
4. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>
5. Про плату за землю: Закон України від 03.07.1992 р. № 2535-XII, втратив чинність 01.01.2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>

Олена БАХОВСЬКА

Тернопільський національний економічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОФІЛІВ РИЗИКУ

Одним з пріоритетних напрямів діяльності митних органів є сприяння розвитку міжнародної торгівлі, створення умов для переміщення товарів через державний кордон, прискорення та спрощення митних процедур. В той же час, митні органи є відповідальними за забезпечення виконання суб'єктами ЗЕД регулятивних вимог та запобігання здійсненню правопорушень, що загрожують державному суверенітету та економічній безпеці держави. Ефективним інструментом досягнення поставлених завдань є система управління ризиками в державній митній справі.

Еволюція ризик – менеджменту, методологічні, інформаційно-технологічні, кадрові та інші аспекти управління ризиками в митній справі, практика реалізації заходів з управління ризиками при здійсненні митного контролю в Україні та інших країнах є предметом ґрунтовних досліджень І.Г. Бережнюка, А.Д. Войцещука, А.І. Крисоватого, В.В. Лук'янової, П.В. Пашка та інших вчених.

Мета даної роботи полягає у визначенні суті ведення та наповнення профілю ризику «Контроль класифікації товарів групи «прикриття»(питання ввізного мита)», щодо забезпечення правильності класифікації товарів при митному оформленні, припинення схем незаконного ввезення товарів на територію України і додатковим нарахуванням митних платежів до державного бюджету. Також, забезпечує єдиний підхід до класифікації одного й того ж товару в різних митних органах, дозволяє реалізувати оперативний та зручний доступ

до інформації про класифікаційні рішення при всіх митних оформленнях без прив'язки до місця знаходження.

В цілому, аналіз роботи митних органів за напрямком контролю над класифікацією товарів показує, що основним перспективним напрямком стає робота, яка спрямована на спрощення процедур митного контролю, у тому числі через впровадження профілю ризику, який містить інформацію про вже прийняті митними органами класифікаційних рішень.

Профіль ризику «Контроль класифікації товарів групи «прикриття» (питання ввізного мита)» введено в дію наказом Держмитслужби [1].

Алгоритм дій щодо формування переліку ризиків посадовими особами митних органів зображено на рис.1.

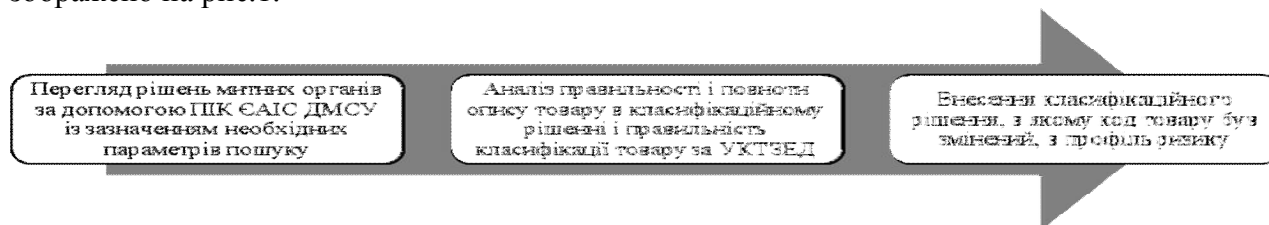

Рис. 1. Алгоритм дій щодо формування переліку ризиків посадовими особами митних органів

В першу чергу, вибираються Рішення в ЄАІС ДМСУ, в яких код товару був змінений, щодо ризикових і бюджето формуючих товарів, також щодо товарів, де можлива подвійна класифікація.

Контроль правильності класифікації товарів за УКТЗЕД під час митного контролю та митного оформлення здійснюється шляхом:

- перевірки повноти опису товару у митній декларації відповідно до встановлених вимог, у тому числі опису його упаковки;
- перевірки відповідності відомостей про товар, заявлених у вантажній митній декларації, відомостям про товар (найменування, опис, визначальні характеристики тощо), зазначеним у наданих для митного контролю документах;
- визначенні завдань для перевірки характеристик товару з метою його ідентифікації та класифікації згідно УКТЗЕД у разі ініціювання проведення митного огляду (якщо шляхом митного огляду можливо достовірно встановити характеристики товарів визначають їх класифікації).

У разі спрацьовування профілю ризику при проведенні процедури контролю за класифікацією товарів за УКТЗЕД, за наявності Рішення про класифікацію товару, в повідомленні профілю відкривається таке рішення і порівнюється відповідність товару, заявленого декларантом до митного оформлення товару, описаного в Рішенні.

При цьому відповідність поділяється на три категорії:

- 1) ідентичні товари;
- 2) подібні товари;
- 3) товари, що не підпадають під пункти 1 і 2 але мають схожі:
 - характеристики, які є визначальними для класифікації товару;
 - призначення або принцип дії яких є основним для класифікації товару.

За умови виконання пункту 1) класифікація товару згідно з УКТЗЕД проводиться без додаткових форм контролю. Тобто, виконується тільки митна процедура по коду 131 «Перевірка правильності класифікації та кодування товарів».[2] Інші митні процедури по напрямку класифікації (за кодом 231 «Проведення митного огляду з метою перевірки відповідності опису товарів, характеристик, визначальних для класифікації, даним, зазначеним у ВМД», 715 «Ідентифікація товарів шляхом залучення фахівців експертних підрозділів митної служби») виконувати не потрібно.

При виконанні пункту 2) перевіряється відповідність характеристик товару критеріям характерним для класифікації товару згідно з УКТЗЕД за наведеним у Рішенні коду товару. При виконанні критеріїв пункту 3) наведене Рішення приймається до уваги. У разі якщо

заявлений товар не відповідає критеріям пунктів 1-3 процедура контролю за класифікацією товару здійснюється на загальних підставах.

Профіль закривається інспектором згідно з Класифікатором результатів виконання окремих митних процедур. У даному профілі, згідно Класифікатора, в обов'язковому порядку застосовується процедура 131 «Перевірка правильності класифікації та кодування товарів».

Наприклад, профіль ризику, в якому може застосовуватися 131 процедура (контроль правильності класифікації та кодування товарів) закривається інспектором згідно з Класифікатором результатів виконання окремих митних процедур, наступними процедурами (табл. 1):

Таблиця 1

Класифікатор результатів виконання окремих митних процедур

Код митної процедури	Результат виконання митної процедури
131 - ТП здійснена.	Код і опис товару підтверджено на підставі поданих документів.
133-ТП здійснена.	Опис товару, характеристики, що визначають класифікації, відповідають заявленим.
231-ТП здійснена.	Код товару скоректований.
232-ТП здійснена.	Опис товару скориговано.
233-ТП здійснена.	Код і опис товару скориговано.
234-ТП здійснена.	Опис товару, характеристики, що визначають класифікації, не відповідають заявленим.

Впровадження такого профілю, в поєднанні з відповідною нормативною базою, забезпечує функціонування ефективного механізму контролю над класифікацією товарів при їх митному оформленні. Вже через короткий час робота даної системи суттєво вплине на прискорення митного оформлення, сприятиме зменшенню кількості необґрунтованих перевірок і затримок при здійсненні митних процедур.

Список літератури:

1. Про введення в дію профілів ризику та змін до профілів ризику : наказ [затв. Державною митною службою України 27.11.2012 №681] – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0984-03>
2. Про затвердження класифікаторів, які використовуються при застосуванні автоматизованої системи аналізу та управління ризиками наказ [затв. Державною митною службою України 31.01.2011 №66] – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1025.12490.0>

Анна БРЯЗКАЛО

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

**СУЧАСНІ РЕАЛІЇ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО,
ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ**

Оподаткування нерухомості в розвинених зарубіжних країнах є важливою складовою їх податкових систем, що виконує не лише фіскальні завдання, але й сприяє вирішенню основних соціально-економічних проблем, особливо на місцевому рівні. Тому справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки в Україні, повинно стати одним із головних джерел забезпечення фінансової стабільності місцевого самоврядування.

Податок на нерухомість ввійшов до податкової системи України ще при її створенні у 1991 році, як загальнодержавний податок. Проте, закону про його стягнення не було прийнято до введення в дію Податкового кодексу України, в якому регламентується механізм його утримання [1]. Нараховування податку прогнозувалося з 01.07.2012 року, проте введено податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки з 01.01.2013 року.

Після перемоги «Революції гідності» Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» внесено зміни щодо оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки [2].